

STOWARZYSZENIE EMERYTÓW I RENCISTÓW POLICYJNYCH ZARZĄD GŁÓWNY

02-672 Warszawa, ul. Domaniewska 36/38

tel. (22) 6012913

www.seirp.pl sekretariat@seirp.pl

KRS: 0000043188 NIP: 851 244 26 79

L. dz.: Zg- 156/2018

Warszawa, 17 grudnia 2018 roku

BIURO PRZEPUSTEK
KOMENDY GŁÓWNEJ POLICJI
Warszawa, ul. Puławska 148/150

wyłynęło dnia 2018 -12- 17

Pan insp. gen. dr Jarosław Szymczyk
Komendant Główny Policji

Szanowny Panie Komendancie

Biuro Zarządu Głównego Stowarzyszenia Emerytów i Rencistów Policyjnych w ostatnich tygodniach dostaje dziesiątki telefonicznych i e-mailowych skarg i prośb o interwencję, w związku z brakiem jednolitego trybu postępowania organów Policji w sprawie wniosków złożonych przez policjantów zwolnionych ze służby o wypłatę wyrównania należnego ekwiwalentu za niewykorzystany urlop wypoczynkowy po wyroku Trybunału Konstytucyjnego w tej sprawie. Dlatego w imieniu ZG SEiRP i tysięcy policjantów w stanie spoczynku pozostających poza naszą organizacją, proszę Pana Komendanta o niezwłoczne wdrożenie, zunifikowanej dla wszystkich jednostek Policji procedury, opartej na zasadach postępowania administracyjnego. Wymaga tego niewątpliwie interes służby, interes Policji i dobrze pojęty interes policjantów.

Nie ulega wątpliwości, że wypłata ekwiwalentu za niewykorzystany przez policjanta urlop w sposób nierozzerwalny łączy się ze zwolnieniem ze służby, a zatem uprawnione jest twierdzenie, że naliczenie i wypłata ekwiwalentu towarzyszy decyzji administracyjnej wydawanej z tytułu zwolnienia ze służby. Ściśle biorąc, w dotychczasowej praktyce organów Policji w realizacji ustawy pragmatycznej, jest to niewątpliwie czynność materialno-techniczna o charakterze administracyjnym realizowana w ramach funkcjonowania organu administracji publicznej. W związku z tym należy przyjąć, że odmowa wypłaty ekwiwalentu jest czynnością lub aktem, o którym mowa w art. 3 § 2 pkt 4 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 153, poz. 1270 ze zm.).

Mimo, że prawo do ekwiwalentu za niewykorzystany urlop lub czas wolny od służby jest prawem majątkowym policjanta, nie zmienia to jednak jego charakteru zarówno jako czynności materialno-technicznej, jak i jego cechy właściwej dla aktu administracyjnego towarzyszącego decyzji o zwolnieniu ze służby.

Powyższa konstatacja znajduje oparcie w orzecznictwie administracyjnym w którym zostało ugruntowane stanowisko, że odmowa dokonania czynności materialno-prawnej, jako rozstrzygnięcia o uprawnieniach lub obowiązkach wynikających z przepisów prawa, stanowi akt bądź czynność z zakresu administracji publicznej (por. uchwała Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 4 lutego 2008 r. sygn. akt I OPS 3/07 i postanowienie Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 8 lutego 2013 r. sygn. akt OSK 2015/12).

Warto również zwrócić uwagę na zapis zawarty w art. 190 ust. 1 konstytucji, który stanowi, że: „orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego mają moc powszechnie obowiązującą i są ostateczne”. Szczególnie ważny jest zapis: „są ostateczne”. Dlatego nie ma powodów do zwłoki, czy dezawuowania znaczenia wyroku TK. Trzeba również pamiętać, że TK ma prawo wydawać wyroki z klauzulą odraczającą na podstawie art. 190 ust. 3 Konstytucji, który stanowi, że orzeczenie TK wchodzi w życie z dniem ogłoszenia orzeczenia, jednak TK może określić inny termin utraty mocy obowiązującej aktu normatywnego.

W aspekcie powyższego przedstawiam cytaty z wyroku WSA w Olsztynie sygn. akt. II SA/OI 588/18 z 18 września 2018 roku, jasno i dobitnie odnoszący się do omawianej kwestii: „Przed wszystkim należy wyjaśnić, że zgodnie z przyjętym w orzecznictwie poglądem odmowa dokonania czynności materialno-technicznej winna być dokonana w drodze decyzji, albowiem jest to negatywne rozstrzygnięcie w sprawie administracyjnej, o której załatwienie zwróciła się strona mająca w tym interes prawny. Taka forma załatwienia, umożliwiającą instancyjną i pozainstancyjną kontrolę zgodności rozstrzygnięcia z prawem, w najlepszy sposób chroni bowiem zarówno interes społeczny, jak i interes indywidualny strony (tak np. w wyroku NSA z dnia 25 lutego 1983r., sygn. akt II SA 2083/82, ONSA z 1983 r. nr 1, poz. 14). W doktrynie oraz orzecznictwie wskazuje się także na konstrukcję domniemania załatwienia sprawy w drodze decyzji. Według tych poglądów, jeżeli przepis prawny nie określa formy konkretyzacji sytuacji prawnej obywatela, organ administracji publicznej powinien dokonać jej w formie decyzji administracyjnej (J. Jędrośka, B. Adamiak Glosa do wyroku NSA z dnia 27 kwietnia 1981r., sygn. akt SA 761/81 - OSP: KA nr 5/82; Andrzej Wróbel Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz. Małgorzata Jaśkowska, Andrzej Wróbel, Zakamycze 2005, str. 611). Także w wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 7 grudnia 2001r. (sygn. akt II SA 2591/01 LEX nr 121906) stwierdzono, że roszczenia finansowe funkcjonariuszy Policji mogą być dochodzone przez policjantów na drodze administracyjnoprawnej i sądowo administracyjnej. Inne rozumowanie prowadziłoby do pozbawienia funkcjonariuszy Policji ochrony prawnej w dochodzeniu ich roszczeń ze stosunku służbowego, który jest stosunkiem administracyjnoprawnym i w stosunku do którego nie stosuje się przepisów prawa pracy i nie ma możliwości realizacji takiego rodzaju roszczeń przed sądem powszechnym./.../ Zatem w świetle art. 104 k.p.a. i przyjmowanej w doktrynie zasady domniemania formy decyzji, nie budzi wątpliwości okoliczność, że w sprawie ekwiwalentu pieniężnego za niewykorzystany czas wolny od służby właściwą formą rozstrzygnięcia jest decyzja. Potwierdzają to zresztą liczne wyroki sądów administracyjnych w tego rodzaju sprawach, w których decyzyjny tryb rozstrzygania nie jest kwestionowany.”.

W świetle powyższego, za całkowicie błędną uważamy praktykę odsyłającą wnioskodawców do sądu cywilnego, a także inne równie wymyślne dezinformacje. O braku racjonalności takich wskazówek, udzielanych w dodatku przez osoby nieuprawnione, może świadczyć chociażby koszt kilkudziesięciu tysięcy procesów, zarówno dla Policji jak i zwolnionych policjantów, który mógłby przekroczyć kwotę rzeczywistych zobowiązań. Zwłoka w realizacji tego roszczenia wpłynie również niekorzystnie na kumulację prawa do należnych odsetek ustawowych.

Niezrozumiałe wydają się również pisma wskazujące na przedawnienie roszczenia które w tym przypadku nie występuje. Jasno do tej kwestii odniósł się m. in. Sąd Najwyższy, stwierdzając, że roszczenie staje się wymagalne wówczas, kiedy wierzyciel może skutecznie żądać od dłużnika zadośćuczynienia jego roszczeniu (tak wyr. SN z dnia 12 lutego 1991 r., IIICRN 500/90, OSN 1992, nr 7-8, poz. 137).

Żartobliwie mówiąc, analiza nadsyłanych odpowiedzi wskazuje na obowiązywanie w Polsce różnych porządków prawnych zależnych od położenia geograficznego województwa i poziomu znajomości procedur administracyjnych przez aparat pomocniczy organów Policji i samych piastunów tych organów. Biorąc rzecz na poważnie, wydaje się że nie powinno być takich problemów, gdyż mamy jeden kodeks postępowania administracyjnego i ugruntowaną wiedzę o tym, że sprawy ze stosunku służbowego, a z taką niewątpliwie mamy do czynienia, mają charakter administracyjno-prawny. Podsumowując należy stwierdzić że w przypadku uznania roszczenia, naliczenia i wypłaty wyrównania ekwiwalentu mamy do czynienia z prostą czynnością materialno-techniczną, natomiast w przypadku odmowy /do której w tych przypadkach nie ma podstaw/ – niezbędne jest wydanie decyzji odmownej która otworzy drogę do instancyjnej skargi administracyjnej i umożliwi kontrolę sądu administracyjnego.

Panie Komendancie liczba napływających skarg w tej sprawie rośnie lawinowo, stąd nasza prośba o pilne uregulowanie tej kwestii w sposób zgodny z prawem i z korzyścią dla wszystkich podmiotów zainteresowanych wypłatą wyrównania ekwiwalentu, w tym dla samej Policji, która realizując wnioski niezwłocznie może zaoszczędzić na należnych wnioskodawcom odsetkach.

W załączeniu przykłady odpowiedzi różnych organów Policji w poruszanej sprawie.

PREZES
ZARZĄDU GŁÓWNEGO

Antoni Duda

**KOMENDANT WOJEWÓDZKI POLICJI
W KATOWICACH**

POI.SKA 40-038 Katowice, ul. Lompy 19, tel. (32) 200-1303, fax (32) 200-1304, e-mail: finansowy@ka.policja.gov.pl: www.slaska.policja.gov.pl

07.12.2018

F-ZWO/wniosek

Katowice, dnia

Sz. P.

W nawiązaniu do Pana/Pani wniosku dotyczącego wypłaty wyrównania ekwiwalentu za niewykorzystany urlop w związku ze zwolnieniem ze służby w Policji informuję, że nie ma podstaw do jego realizacji z uwagi na przedawnienie roszczeń.

Zgodnie z art. 146§ 1. Kodeksu postępowania administracyjnych uchylenie decyzji z przyczyn określonych w art. 145 a nie może nastąpić jeżeli od dnia doręczenia lub ogłoszenia decyzji upłynęło pięć lat.

Biorąc powyższe pod uwagę o wypłatę wyrównania ekwiwalentu za niewykorzystany urlop może Pan/Pani ubiegać się na drodze z powództwa sądowego.

**KOMENDANT WOJEWÓDZKI POLICJI
W KATOWICACH**
z up.
**GLÓWNY KSIĘGOWY, NACZELNIK
WYDZIAŁU FINANSÓW
KWP W KATOWICACH**
mł. insp. mgr Krzysztof WOŁOSZCZAK

Wyk.2 egz. A2

egz. nr 1 adresat
egz. nr 2 u a

Ekwiwalent

Wyrok TK ekwiwalent za niewykorzystany urlop

Od p1@poczta.onet.pl
Do sekretariat@seirp.pl
Data 09-11-2018 08:17

Treść wiadomości Witam w związku z wyrokiem TK z 30.10.2018 r. dotyczącym zaniżonego ekwiwalentu za niewykorzystane urlopy wypoczynkowe i dodatkowe wypłacane odchodząc na emerytury policjantom oraz wiele wątpliwości związanych z tym wyrokiem min. jaki będzie obowiązywał przelicznik 1/21 czy 1/22, jaki mamy czas od opublikowania wyroku na złożenie stosownych wniosków, czy sprawa może się przedawnić, czy będą należeć się odsetki karne, Stowarzyszenie podejmuje lub podejmie kroki zmierzające do rozwiania powyższych wątpliwości i poinformuje emerytów o powyższym? Proszę o info pozdrawiam emeryt Paweł W

Wysłane z aplikacji OneIPoczta

proszę o pomoc w sprawie wyroku TK 7/15

Od tadek_k
Do sekretariat@seirp.pl
Data Dzisiaj 12:46
Priorytet Normalny

Załączniki

- [zał.nr.1.pdf \(~1.0 MB\)](#)Show options
- [zał.nr.3.pdf \(~256 KB\)](#)Show options
- [zał.nr.2.pdf \(~199 KB\)](#)Show options

Treść wiadomości

Witam serdecznie, mam ogromną prośbę aby państwo pomogli mi w dalszej walce o należne mi pieniądze. Mianowicie, wysłałem sporządzony przez Was wniosek do komendanta miejskiego w Rybniku zał.nr 1, po kilku dniach otrzymałem odpowiedź komendanta miejskiego zał.nr 2, byłem zaskoczony jak szybko działają i w dniu dzisiejszym otrzymałem odpowiedź komendy wojewódzkiej policji w Katowicach zał. nr 3, znowu zaskoczony i rozczarowany, gdyż z tego co wyczytałem czeka mnie proces sądowy by odzyskać mi należne pieniądze. Proszę o pomoc co teraz mam zrobić, do kogo się zwrócić jaki pozew napisać.
Pozdrawiam Tadeusz K

Po rozpatrzeniu Pana wniosku z dnia 14 listopada 2018 roku w przedmiocie wypłaty wyrównania ekwiwalentu za urlop na postawie art. 115a ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 roku o Policji (Dz.U. z 2017 r. poz. 2067 z późn. zm.) odmawiam wyrównania ekwiwalentu za niewykorzystany urlop.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 30 października 2018 r. sygn. akt K 7/15 (Dz.U. z 2018 r. poz. 2102) Trybunał Konstytucyjny orzekł, iż przepis art. 115a ustawy o Policji jest niezgodny z przepisami art. 66 ust. 2 w zw. z art. 31 ust. 3 zd. drugie Konstytucji RP w zakresie, w jakim ustala wysokość ekwiwalentu pieniężnego za jeden dzień niewykorzystanego urlopu wypoczynkowego lub dodatkowego w wymiarze 1/30 części miesięcznego uposażenia.

Wyrok ten odnosi się zatem do ujemnego zakresu przepisu art. 115a ustawy o Policji, a rdzeniem rozstrzygnięcia jest uznanie określenia współczynnika 1/30 części miesięcznego uposażenia zasadniczego wraz z dodatkami o charakterze stałym należnego na ostatnio zajmowanym stanowisku służbowym za niezgodne z wyrażoną w Konstytucji RP zasadą równości i prawa do wypoczynku.

Co istotne, Trybunał Konstytucyjny nie odroczył w czasie utraty przez przepis art. 115a ustawy o Policji mocy obowiązującej (art. 190 ust. 3 Konstytucji RP), w konsekwencji czego automatycznym skutkiem wyroku jest utrata przez przedmiotowy przepis we wskazanym w wyroku zakresie cechy konstytucyjności – to znaczy stwierdzono niekonstytucyjność art. 115a ustawy w zakresie, w jakim określa on współczynnik 1/30 części miesięcznego uposażenia zasadniczego wraz z dodatkami o charakterze stałym należnego na ostatnio zajmowanym stanowisku służbowym.

Przedmiotowy wyrok został ogłoszony w Dzienniku Ustaw RP z dnia 6 listopada 2018 r. pod pozycją 2102 i z tym dniem orzeczenie Trybunału Konstytucyjnego weszło od razu w życie. Przepis art. 115a ustawy jako niekonstytucyjny w określonym przez wyrok zakresie, nie może być od tej pory stosowany, bowiem Trybunał Konstytucyjny wprost stwierdził jego niekonstytucyjność, a to z kolei bezpośrednio kształtuje nowy stan prawny. Należy pamiętać, iż zgodnie z przepisem art. 6 k.p.a. organy administracji posiadają uprawnienie do działania jedynie na mocy obowiązujących przepisów.

Podkreślić należy, iż Trybunał Konstytucyjny nie może w uzasadnieniu wydanego przez siebie wyroku rozstrzygać o tym, że jednoznaczna sentencja wyroku może obowiązywać w innym zakresie, niż wynika to z jej brzmienia lub z zasad prawa konstytucyjnego (art. 190 Konstytucji RP). Zarówno treść uzasadnienia wyroku, jak i interpretacja jego fragmentu nie może zmieniać treści sentencji wyroku, ani też modyfikować wynikających wprost z przepisów prawa skutków orzeczeń wydawanych przez organ wymiaru sprawiedliwości, jakim jest Trybunał Konstytucyjny. Należy mieć na uwadze, że uzasadnienia orzeczeń Trybunału Konstytucyjnego nie wiążą innych sądów (wyjątek może stanowić sąd pytający w sytuacji wydania orzeczenia na skutek zadania przez ten sąd pytania prawnego), nie istnieją bowiem przesłanki warunkujące takie związanie (por. J. Mikołajewicz, Zasady orzecznicze Trybunału Konstytucyjnego. Zagadnienia teoretyczne. Poznań 2008, s. 84).

Mając na uwadze powyższe oraz fakt, iż ustawodawca do dnia dzisiejszego nie określił ustawą nowego wskaźnika niezbędnego do ustalenia wysokości należnego uposażenia za niewykorzystane urlopy, postanowiono jak na wstępie.

KOMENDANT

A D R E S A T

Zawiadomienie

Na podstawie art.35 Kodeksu postępowania Administracyjnego / Dz. U. z 2018 r. poz. 2096 z póź. zm./ zawiadamiam, że postępowanie administracyjne w sprawie Pana wniosków :

1. z dnia 07-11-2018 r. o ponowne naliczenie ekwiwalentu pieniężnego za niewykorzystany urlop w związku z odejściem na emeryturę,

2. z dnia 16-11-2018 r. o:

- wznowienie postępowania w sprawie ponownego ustalenia wysokości świadczenia pieniężnego za niewykorzystany w dniu zwolnienia urlop,

- wypłatę różnicy przysługującego ekwiwalentu pieniężnego naliczonego w dniu zwolnienia ze służby zgodnie z wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego K 7/15 Dz.U. z 6 listopada 2018 r. poz. 2102/,

- wypłatę oprocentowania z tytułu zanizonego świadczenia od dnia zwolnienia ze służby,

nie może być załatwione w terminie przewidzianym w art.35 KPA.

Powodem nie załatwienie sprawy w terminie jest skomplikowany stan faktyczny i prawny oraz konieczność zgromadzenia odpowiednie dokumentacji , w większości archiwalnej.

Przewidziany nowy termin załatwienia w/w sprawy wyznaczony został na dzień 31.03.2019 r.

Pouczenie

Strona postępowania ma prawo złożyć ponaglenie na organ rozpatrujący sprawę, jeżeli:

1/ nie załatwiono sprawy w terminie określonym w art. 35 lub przepisach szczególnych ani w terminie wskazanym zgodnie z art. 36 § 1 /bezczywność/.

2/ postępowanie jest prowadzone dłużej niż to jest niezbędne do załatwienia sprawy /przewlekłość/. Ponaglenie wnosi się do organu wyższego stopnia za pośrednictwem organu prowadzącego postępowanie. Ponaglenie powinno zawierać uzasadnienie.

Podpisał:

Komendant Wojewódzki Policji w Białymstoku

z up.

Z-ca Komendanta Wojewódzkiego Policji w Białymstoku
Sławomir Wilczewski

Białystok, dnia 11.12.2018 roku

KOMENDANT WOJEWÓDZKI POLICJI
W BIAŁYMSTOKU

F.330.12.2018.IB

Uprzejmie informuję, że Pana wniosek z dnia 14.11.2018 r. o wypłatę wyrównania ekwiwalentu za niewykorzystany urlop wypoczynkowy i urlop dodatkowy w związku ze zwolnieniem ze służby w Policji, na podstawie art. 115 a ustawy z dnia 6 kwietnia 1990r. o Policji (Dz. U. z 2017r. poz. 2067 z późn. zm.) nie może być obecnie rozpatrzony ze względu na brak uregulowań prawnych.

Trybunał Konstytucyjny w sentencji wyroku z dnia 30 października 2018 r., sygn. akt K 7/15 (Dz. U. z 2018 r. poz. 2102) orzekł, że art.115a ustawy o Policji w zakresie, w jakim ustala wysokość ekwiwalentu pieniężnego za 1 dzień niewykorzystanego urlopu wypoczynkowego lub dodatkowego w wymiarze 1/30 części miesięcznego uposażenia jest niezgodny z art. 66 ust. 2 w zw. z art. 31 ust. 3 zdanie drugie Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

Przedmiotowy wyrok został ogłoszony w Dzienniku Ustaw RP z dnia 6 listopada 2018 r. pod poz. 2102 i z tym dniem orzeczenie Trybunału Konstytucyjnego weszło w życie. Omawiany przepis ustawy-art. 115a - jako niekonstytucyjny w określonym przez wyrok zakresie - nie powinien mieć od tego momentu zastosowania, gdyż Trybunał Konstytucyjny wprost stwierdził jego niekonstytucyjność.

Stwierdzenie niekonstytucyjności przepisu przekłada się na ukształtowanie nowego stanu prawnego. Zgodnie z art. 6 Kodeksu postępowania administracyjnego, organy administracji posiadają uprawnienie do działania jedynie na mocy obowiązujących przepisów.

Mając powyższe na uwadze oraz fakt, iż ustawodawca do dnia dzisiejszego nie określił ustawą nowego wskaźnika niezbędnego do ustalenia wysokości należnego uposażenia za niewykorzystane urlopy wniosek nie może być rozpoznany.

Jednocześnie informuję, że rozpoznanie wniosku nastąpi po wprowadzeniu uregulowań prawnych w Ustawie o Policji w tym zakresie.

KOMENDANT WOJEWÓDZKI POLICJI
W BIAŁYMSTOKU

z up.

Zastępca Komendanta Wojewódzkiego Policji
w Białymstoku

Sławomir Wilczewski

Sporządzono w 2 egz.:

- egz. nr 1 – adresat

- egz. nr 2- a/a

odpowiedź z KSP

W odpowiedzi na Pana wniosek z dnia xx listopada 2018 r., w sprawie wypłaty wyrównania ekwiwalentu pieniężnego za niewykorzystany urlop wypoczynkowy/dodatkový, w związku z wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego z dnia 30 października 2018 r. sygn. akt K 7/15 w sprawie niezgodności art. 115a. ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2017 r. poz. 2067 oraz z 2018 r. poz. 106,138,416,650,730,1039,1544 i 1669) w zakresie, w jakim ustala wysokość ekwiwalentu pieniężnego za 1 dzień niewykorzystanego urlopu wypoczynkowego lub dodatkowego w wymiarze 1/30 części miesięcznego uposażenia, z art. 66 ust. 2 w związku z art. 31 ust. 3 zdanie drugie Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, informuję, iż na chwilę obecną nie wprowadzono regulacji prawnych określających inny wymiar części miesięcznego uposażenia do naliczenia ekwiwalentu.

W związku z powyższym brak jest podstaw ustawowych do realizacji Pana wniosku.

! Kraków

wysłałem wniosek o wypłacenie wyrównania ekwiwalentu pieniężnego za niewykorzystany urlop wypoczynkowy w związku ze zwolnieniem ze służby w Policji do swojej KPP w woj. małopolskim posiłkując się wzorem ze strony NSZZP i SEIRP. Ku mojemu zaskoczeniu w odpowiedzi na wniosek otrzymałem pismo zawiadamiające o wszczęciu postępowania administracyjnego w mojej sprawie z przewidywanym terminem zakończenia do dnia 28.02.2019 roku.

KOMENDA WOJEWÓDZKA POLICJI
w Rzeszowie

ul. Dąbrowskiego 30, 35-036 Rzeszów

Rzeszów, dnia 04.12.2018r.

F - 1189/2018

35-036 Rzeszów

W nawiązaniu do złożonego przez Pana wniosku o wyrównanie ekwiwalentu pieniężnego za niewykorzystany urlop wypoczynkowy (data wpływu do KWP Rzeszów 07.11.2018r dz. F- 1189/18), uprzejmie informuję, że w obecnym stanie prawnym brak jest podstaw do jego ponownego przeliczenia.

W chwili ustanowienia przepisów materialnych w zakresie przyjęcia właściwej wysokości ekwiwalentu pieniężnego za 1 dzień niewykorzystanego urlopu wypoczynkowego lub dodatkowego, innej niż w brzmieniu określonym w dotychczasowym art. 115a ustawy o *Policji*, powstanie podstawa do podjęcia właściwych czynności materialno-technicznych w zakresie jego przeliczenia i wypłaty.

Jednocześnie informuję, że niniejsze pismo nie stanowi odmowy prawa do wyrównania należnego Panu świadczenia.

Komendant Wojewódzki Policji

w Rzeszowie

insp. Henryk Moskwa

